

NOVĂŢEANUL

Publicație lunară independentă

ORAȘUL NOVACI ❖ Anul X, Numărul 104 ❖ Joi, 17 Februarie 2022 ❖ ISSN 2392 – 6961

ACTUALITATEA NOVĂŢEANĂ

O știre de ultimă oră

După cum ne informează domnul primar al orașului Novaci, Dumitru Leuștean, în ziua de 19 februarie 2022, la Novaci are loc „Conferința regională – Antreprenorești vine pe Transalpina”, proiect inițiat în cadrul Romanian Business Leaders, alături de RePatriot,

cu scopul de a stimula antreprenoriatul în mediul rural și de dezvoltare a comunităților cu potențial turistic situate în partea de nord a Olteniei. În acest sens, domnul primar Dumitru Leuștean ne-a pus la dispoziție Comunicatul de presă transmis de către organizatori.

“Antreprenorești vine pe Transalpina” sâmbătă 19 februarie 2022

Fotografie: Prof. Nicolae FILIȘ

“Satul românesc poate deveni hotarul de referință al identității și economiei românești, în contextul dezvoltării și atragerii de investiții și capital uman, într-un spațiu cu potențial extraordinar, România rurală.”

Pe 19 februarie 2022, ora 12:00, va avea loc conferința regională „Antreprenorești – vine pe Transalpina” în format hibrid, organizată de Romanian Business Leaders, în Complexul L’Invidia, strada Brezulescu nr. 17, localitatea Novaci, județul Gorj, în vederea găsirii de instrumente cât mai bune care să stimuleze antreprenoriatul în mediul rural și să ajute la creșterea calității vieții.

La eveniment vor participa antreprenori din zona Transalpina și adiacentă, primari ai localităților situate în Oltenia de sub Munte, autorități ale administrației publice, lideri în turism și dezvoltarea de afaceri din România, pentru a dezbate care sunt prioritățile localităților din acest areal și totodată ce proiecte concrete se regăsesc în strategia de dezvoltare pentru următorii ani, precum și care sunt oportunitățile de dezvoltare afaceri în care antreprenorii interesați să își dezvolte afaceri în zonă pot investi.

Printre cei care au confirmat participarea la eveniment se numără Dragoș Anastasiu - investitor în turism / Vicepreședinte Alianța pentru Turism, Marius Bostan antreprenor /președinte RePatriot, Hilde Brandl antreprenor/arhitect, Cosmin Popescu – președintele

Consiliului Județean Gorj, Dan Vilceanu – ministru/ Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, primarii localităților Polovragi, Crasna, Baia de Fier, Vaideeni și Novaci.

În cadrul conferinței „Antreprenorești vine pe Transalpina” se vor aborda și dezbate subiecte despre:

1. Impactul antreprenorilor în comunitățile locale rurale - exemple de bune practici ale antreprenorilor și ale comunităților rurale.

2. Înființare OMD Transalpina - Organizație de Management a Destinației cu rol principal în dezvoltarea comunităților cu potențial turistic situate în partea de nord a Olteniei, punct important în capitolul Turism din Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR).

3. Preluarea Ghidurilor de arhitectură pentru încadrarea în specificul rural, realizate de Ordinul Arhitecților din România (OAR), în Regulamente de urbanism, prin Hotărâri de Consiliu Local/ Hotărâri de Consiliu Județean

4. Avantajele asocierii și colaborării antreprenorilor pe domenii de activitate, cât și pe activități conexe.

5. Finanțări accesibile comunităților membre în acest Proiect (fonduri europene, granturile norvegiene, granturi private, diverse tipuri de finanțări etc.)

Pentru o bună informare, accesați: maricicamota@yahoo.com sau Primăria Orașului Novaci

Proiecte în derulare

Suntem în cea de-a doua lună a anului 2022. Ce s-a realizat în cursul anului trecut în orașul nostru este cunoscut. Novăcenii, ca de obicei, sunt curioși să vadă ce se va întâmpla în viitor în orașul nostru. Cu aceste gânduri l-am abordat zilele trecute pe primarul orașului Novaci, dr. ing. Dumitru Leuștean.

Dânsul mi-a spus că Primăria Orașului Novaci este angrenată în momentul de față în mai multe proiecte europene și că se speră ca toate să fie încheiate cu succes.

Sunt șanse mari să avem gaze la Novaci

Este în lucru proiectul privind alimentarea cu gaze a unor localități de sub munte, proiect discutat deja cu cei de la Transgaz. Este vorba de localitățile Bumbesti-Jiu, Crasna, Mușetești, Bengești-Ciocadia, Novaci, până în Stațiunea Rânca. În acest sens au avut loc mai multe întâlniri pe această temă cu primarii din localitățile respective, care ar urma să fie alimentate cu gaze din magistrala BRUA, prin proiectul Anghel Saligny, dar și din alte surse suplimentare. Din BRUA va pleca o bretea de conductă de transport care va trece pe sub zona de munte și va parcurge inclusiv orașul Novaci până la Rânca, vreo 80 km conductă.

La Novaci ar urma să fie instalate stația și racordul, în funcție de opțiunile primăriilor vecine pe baza unui plan comun deja stabilit.

Până anul viitor urmează să se rezolve partea de aprobări, documentații, iar în 2024, proiectul va fi în plină execuție, astfel încât și noi și localitățile limitrofe, inclusiv Rânca, să fim racordați la rețeaua de gaze. Acest lucru va rezolva și unele probleme din Stațiunea Rânca, în sensul că se vor închide acele depozite de lemne care strică peisajul stațiunii și acele terenuri vor putea fi folosite pentru parcare mașinilor turiștilor care vin la Rânca.

Domnul primar, Dumitru Leuștean, mi-a vorbit și despre câteva proiecte aflate în desfășurare pe raza orașului Novaci.

Modernizare piața agroalimentară

Până la data de 20 ianuarie s-a depus documentația la sediul CNI privind proiectarea și execuția, fiind în evaluare, urmând a se stabili constructorul și proiectantul.

Asfaltare, reabilitare, întreținere drumuri rutiere Rânca

Până la data de 19 ianuarie s-a depus documentația necesară privind proiectarea și execuția, urmând a fi stabilit constructorul și proiectantul.

Reabilitare, modernizare și extindere sediul ISU Novaci

A fost aprobat proiectul în Comitetul tehnico-economic din cadrul Ministerului Dezvoltării (13.01), urmând ca proiectul să fie scos la licitație.

Transport în comun (electric) pe raza localității

În ultima decadă a lunii februarie vor avea loc licitațiile pentru stațiile de încărcare, autogări (zona Novaci și zona Rânca) și autobaza din zona Novaci. În momentul de față se lucrează la caietul de sarcini pentru licitația autobuzelor 100% electrice.

A consemnat,
Constantin DĂRVĂREANU

Ion FLOREA

Șapte

Sunt șapte brazi, sunt șapte vulturi.
Aripile lor lovesc cremenele și
scapără
Șapte scânteii bleumarine.
Noptile se cutremură dar nu se
clintesc.
Pe jocul ciobanului joacă piticii
Din suita Cosânzenei înșirând

Pe-un fir de borangic mărelele de
rouă.
Sunt șapte brazi, sunt șapte raze.
Toți vulturii prind în cioc câte una
Prefăcându-se în șapte fulgere,
În șapte cântece de frați,
Slavă legendarilor Carpați.

Liceul Teoretic Novaci coordonează Proiectul educațional județean "CONSTANTIN BRÂNCUȘI - SEMNE ȘI SENSURI"

În perioada 14-19 februarie 2022 se desfășoară activitățile din cadrul Proiectului educațional județean "Constantin Brâncuși. Semne și sensuri", Liceul Teoretic Novaci fiind unul dintre principalii inițiatori ai acestui proiect. Demersul s-a bucurat de un real succes, lucru dovedit de numărul mare de instituții care au dorit să ne fie colaboratori. Astfel, menționăm următorii parteneri județeni: Liceul Teoretic Novaci, Liceul de Arte „Constantin Brăiloiu” Târgu Jiu, Colegiul Național „Tudor Vladimirescu” Târgu Jiu, Muzeul Național „Constantin Brâncuși”, Liceul Tehnologic Turceni, Colegiul Național „George Coșbuc” Motru, Colegiul Tehnic „Gheorghe Magheru” Târgu Jiu, Liceul Teologic Târgu Jiu, Școala Gimnazială „Constantin Săvoiu” din Târgu Jiu, Școala Gimnazială nr. 1 Motru și Școala Gimnazială Voievod Litovoi din Târgu Jiu.

Constantin Brâncuși este omagiat în fiecare an la data de 19 februarie cu prilejul zilei sale de naștere, devenită în anul 2015 Ziua Națională Constantin Brâncuși. Este Ziua în care evocăm personalitatea marelui sculptor român și ne reamintim de moștenirea artistică pe care sculptorul a lăsat-o țării noastre.

După cum știm, învățământul este într-o permanentă ascensiune și adecvare la cerințele societății, oferind în același timp copilului posibilitatea dezvoltării armonioase și integrare a personalității sale. Derularea acestui proiect educațional vine să suplimenteze activitățile desfășurate în școli, completând și fixând conținutul specific al acestora, contribuind astfel la dezvoltarea sentimentului estetic și la promovarea produselor muncii elevilor.

În spațiul școlar, cadrele didactice sunt responsabile pentru transmiterea și asimilarea valorilor morale. De aceea, considerăm că activitatea dedicată marelui sculptor român este importantă în edificarea mândriei naționale și a ceea ce înseamnă respect pentru munca înaintașilor noștri. Activitatea urmărește stimularea interesului elevilor pentru istoria locală și națională prin documentare, realizare de lucrări artistice și dezvoltarea potențialului artistic al elevilor.

Prin activități specifice, toți cei care suntem implicați în proiect vom urmări nu doar a-i susține pe elevi în descoperirea potențialului artistic, cât și în valorificarea unor noi informații în domeniul sculpturii.

Mă bucură faptul că în cadrul acestui proiect participă un număr mare de cadre

didactice de la Liceul Teoretic Novaci, ceea ce demonstrează nu numai atașamentul față de adevăratele valori ale județului Gorj, ci și că există o permanentă preocupare în a implica elevii în cât mai multe activități. De asemenea, din programul derulat la liceul nostru se observă că întregul colectiv profesional colaborează și lucrează în echipă.

În cele ce urmează, expunem programul activităților Proiectului educațional județean "Constantin Brâncuși. Semne și sensuri" și cadrele didactice organizatoare:

14 februarie 2022:

- „Simbol și transfigurare în arta lui Brâncuși”- prof. Ceaulescu Elena și prof. Staicu Maria;

- „Constantin Brâncuși și fascinația zborului”- prof. Hohoi Narcisa și prof. Udriște Ica;

- „Brâncuși- poveste fără sfârșit. Acasă la Brâncuși”- punct de atracție turistică- prof. Brinzan Ionela și prof. Ghițu Maria.

15 februarie 2022:

- „Brâncuși în creațiile poetice gorjenești”- prof. Firu Iuliana și prof. Humuzău Nicoleta, Frățilă Mihaela;

- „Să-l redescoperim pe Brâncuși”- prof. Handoreanu Constantin și prof. Jenoiu Oana.

16 februarie 2022:

- „Pasiune, artă, devotament în operele marelui sculptor”- prof. Covrig Constantin și prof. Colțescu Manuel.

17 februarie 2022:

- „Brâncuși și infinitul din noi”- prof. Țicu Alina, prof. Tomescu Oana și bibliotecar Țarfula Tatiana;

- „Cunoaște-l pe Constantin Brâncuși!”- prof. Popica Nadia și prof. Popica Adrian.

18 februarie 2022:

- „Simboluri în arta brâncușiană”- prof. Popica Mădălina, prof. Maricoiu Cosmin, prof. Lăzărescu Adriana;

- „Brâncuși- sculptorul artei populare românești și al avangardei franceze!” - prof. Giuguilan Iulia, prof. Brehar Raul, prof. Redeca-Lăcătușu Amelia.

19 februarie 2022:

- „Sculptura literaturii și matematica artei”- prof. Giurca Otilia;

- Broșură digitală Constantin Brâncuși. Semne și sensuri- prof. Țăpîrdea Simona și prof. Maricoiu Cosmin.

Sustenabilitatea proiectului este un element esențial privind progresul realizat în procesul de implementare. Principiul de lucru este constituirea unei verigi, a unei punți de legătură între membrii echipelor pentru continuarea, îmbunătățirea, diversificarea și dezvoltarea proiectului la viitoarele ediții.

Prin urmare, săptămâna 14-19 februarie 2022 se dovedește a fi o inițiativă meritorie a cadrelor didactice ale Liceului Teoretic Novaci, căci toate activitățile sunt nu numai frumoase, ci înnobilează sufletul omului și îi dau strălucirea celui care aspiră la puritate.

Ca director al Liceului Teoretic Novaci îmi exprim pe această cale gratitudinea față de munca depusă de colegii mei în realizarea acestor activități și îi îndemn pe toți să-și păstreze și pe viitor același spirit pragmatic.

Director,
Prof. Țicu Alina-Ramona

DESPRE VIAȚĂ, DESTIN, FERICIRE

Prof. univ. dr. Nicolae VINȚANU

Generalul magistrat (R), Petre Similean ne-a obișnuit ca aproape în fiecare an să scoată câte o carte. De fiecare dată nu uită să spună că a fost elev la Liceul Novaci și a terminat Facultatea de Drept ocupând funcțiile de procuror, avocat, notar public, arbitru judecător al Curții de Arbitraj Comercial Internațional și judecător al Înaltei Curți de Casație și Justiție. De câte ori ne întâlnim, îmi povestește despre satul natal - Lupești, comuna Bumbăști-Pițic.

Cartea pe care mi-a dat-o dl general, și îi mulțumesc mult pentru asta, este despre *Viață, Destin, Fericire*. Dintru început precizează că este o carte despre oamenii de rând, care nu au studii înalte. Așadar se adresează unui public larg. Așa după cum reiese și din carte, aceasta cuprinde autori greci, romani, francezi, englezi, americani, indieni etc.

Viața îi este dată omului să o trăiască. Se pare că primii germeni de viață ar fi apărut în norii de praf cosmic. Savanți de renume au încercat să spună că viața a apărut pe Pământ, dintr-un proces complicat al condițiilor de mediu și organism. Atunci când ADN-ul are o bază, un lanț lung de sisteme de zaharuri și fosfați simpli, apare viața. Cadrul genetic, schimbul de instrucțiuni pentru proteine, dimpreună cu apa, fac din corpul nostru ceea ce se cheamă viață. Ceea ce spunea Albert Einstein, că viața este sacră, adică o valoare supremă, căreia îi sunt supuse celelalte valori.

Destinul se spune că ar fi o forță, o voință supranaturală care ar hotări în chip prestabilit ce se petrece în viața omului. Aceasta era pe vremea grecilor sau a romanilor. Mai târziu oamenii și-au dat seama că este o forță a grupurilor, a societății, că de legile ei să ascultăm. Pe de

altă parte, destinul omului este dat de legile naturii, ca să trăiască potrivit speciei din care face parte.

Fericirea este ceva la care toți oamenii aspiră. Pentru mulți oameni, așa cum spune zicala, *orice fericire realizată duce la un nou orizont al fericirii*. Pe de altă parte, un om se bucură de sănătate, prietenie și posibilități de viață pentru a ajunge la fericire. Aici ajungem la un adevăr care este probabil cel mai pretențios. Se spune că adevărul ar fi ceva ce este realitatea obiectivă, tradusă prin examenul cunoașterii într-o realitate subiectivă. Aici își are loc adevărul rostit de Hegel, când acesta privea un car mortuar: unii spun că a avut fapte bune, alții că și-a bătut nevasta, alții că a crescut copiii, iar alții că a fost cam rău... Așa că adevărul este întregul, pentru că dacă iei numai o parte de adevăr, acesta nu spune mare lucru.

Din toate cele vreo 60 de categorii ale conștiinței și multiplelor relații cu acestea, ne oprim asupra a ceea ce se cheamă *moarte*. După cum se spune, tot ceea ce se naște, trăiește și moare, dar nu dispariție totală, ci în sensul că trece într-o altă formă de existență. Dacă ar exista posibilitatea de a copia codul genetic, chiar și atunci acesta ar avea un sfârșit. În popor se spune că partea materială merge în pământ, partea spirituală merge spre Dumnezeu. Dar tot oamenii de rând spun că nimeni din *lumea cealaltă* nu a venit să ne spună cum e pe acolo.

Cartea domnului Petre Similean este o achiziție a culturii noastre și este bine să o avem, chiar în aceste zile de restriște pentru oameni, legate de Covid 19, de toate scumpirile care ne apasă și de războiul care ar bate la ușă.

Din trecutul acestor locuri

PRIMA CĂSĂTORIE A UNUI MĂRGINEAN SIBIAN CU O FATĂ BĂȘTINAȘĂ DIN NOVACI

Se știe că nu era o obișnuință ca cei veniți din Mărginimea Sibiului să se căsătorească cu fete sau băieți din rândul băștinașilor. Erau mari diferențieri între cele două populații, legate de origine, îndeletniciri, tradiții, obiceiuri, port etc.

Și totuși, tatăl meu, Pilea Gheorghe, fiul bunicii Banu Elena, s-a căsătorit în anul 1930 cu fata primarului Grigore Paraschivescu.

Pentru căsătorie, tatăl meu a mers la Sibiu și i-a cumpărat miresei pantofi cu toc și beretă (pe care i-am încălțat și eu), un lăntșor din aur și a plătit o mașină mică cu care să ducă mireasa la cununie, la biserică.

Lumea se mira pentru faptul că Gheorghe Pilea se căsătorește cu o fată de băștinaș. Era, de altfel, prima căsătorie a unui mărginean sibian cu o băștinașă din Novaci.

ZDREANȚĂ

În orașul Novaci sunt mai mulți locuitori care provin din neamul lui Zdreanță. Desigur, este vorba despre o poreclă, numele adevărat fiind altul.

De unde provine această poreclă? Ea vine de undeva din neamul Banilor, despre care a scris în „Novăceanul” ing. Nicolae Stângă, fost colaborator al publicației, plecat dincolo de această lume la sfârșitul anului trecut.

Bunica mea, Banu Elena, a fost soră cu tatăl preotesei Maria, soția preotului Constantin Stângă.

Din neamul Banilor, o rudă lucra la o fabrică de postav în Craiova. Ruda respectivă a venit la Novaci, la bunica mea care făcea parte din neamul Banilor

și a rugat-o să strângă deșeuri textile din lână pentru a fi duse la fabrică și prelucrate.

Așa s-a ajuns ca mulți locuitori ai Novaciului și din împrejurimi să aducă deșeuri din lână, zdrențe, la bunica mea care le colecta și apoi erau duse și reciclate la fabrica de postav din Craiova. Când erau întrebați unde duc aceste deșeuri, oamenii spuneau că le duc la Zdreanță, la Novaci.

Prin acele timpuri, tot ce îmbrăca omul era din lână, nu ca acum când îmbrăcăm tot felul de turcisme sau chinezisme, ori de pe malul Gilortului.

Asistent pensionar,
Despina CALOTĂ

CONSTANTIN DĂRVĂREANU

DRAMELE ROMÂNILOR

Scriam în numărul de pe luna ianuarie 2022 că „Sărbătorind Ziua Culturii Naționale, pe care ar trebui să o sărbătorim în fiecare zi, nu doar la 15 ianuarie, când îl sărbătorim pe Mihai Eminescu, poetul nepereche...”. Și tot în numărul respectiv, îl citam pe Tudor Arghezi care spunea: „Să ne aducem pururi aminte de Eminescu”.

Este și motivul pentru care am ales să vorbesc și în numărul de față al publicației „Novăceanul” despre problemele acestei țări, despre problemele cu care se confruntă românii noștri obligați de vicisitudinile istoriei să-și trăiască viața în alte teritorii care ne-au fost luate cu japca de cei cărora le-au stat puterile în mâini. Ca și atunci, și astăzi asistăm neputincioși la dramele prin care încă mai trec românii noștri dincolo de actualele hotare stabilite în mod arbitrar.

A fost o lungă perioadă în care n-am putut să spunem răspicat păsurile românilor. A venit Decembrie 1989 și noi am fost mai mult grijulii cum să punem mâna pe putere în această țară, în loc să ne gândim și la partea cealaltă a românilor cărora li s-au luat aproape toate drepturile, inclusiv acela de a vorbi în limba noastră strămoșească, limba vechii Dacii.

Ce puteau să facă românii, fără nici un sprjin de la frații lor adevărați? Și-au vărsat lacrimile în versuri de înaltă simțire românească. Atâta au putut, fiind obligați să „nu miște în front”. De altfel, vedem cu toții că și astăzi se încearcă aducerea la tăcere a întregului neam românesc.

Și fiindcă în numărul trecut al publicației am amintit de poetul Vasile Tărățeanu din Cernăuți, pe care l-am cunoscut personal, am să încep cu dânsul.

SPOVEDANIE

Doamne, nu pot să împart
trupu-acesta în trei țări,
că e mult prea mic și slab
pentru-asemena-ncercări

Cum să-mpart, Doamne, strămoșii
și copiii ce îi am,
cum să-mpart o țară-n trei
și în două-același neam?

Cum să-mpart, Doamne, Moldova
și prea dulcea Bucovina
lăsând crengile de-oparte
de străbuna lor tulpină?

Cum să-mpart pe Ștefan vodă
ca pe-un lan tivit de maci

când e unic ca și munții
în străbunii noștri daci?

Cum să-mpart pe Eminescu
ca pe-un râu ce curge lin
când e unic ca izvorul
ce ne dăruie din plin?

Iartă-mă, deci, Doamne sfinte
că nu pot să mă-mpărțesc
cum ai împărți o pâine
cu acei ce-o jinduiesc.

Și-apoi nici nu vreau, Stăpâne,
să mă-mpart în două părți...
răstignit pot fi chiar mâine
numai nu pe două hărți.

Numai nu pe două hărți.

Voi continua cu unul dintre cei mai mari poeți români din Basarabia:
Grigore Vieru.

DE-AI CURGE TU, PRUTULE

De-ai curge tu, Prutule,
De-ai curge pe Nistru,
Să nu mă mai despart
De frații mei!

De-ai curge tu, Prutule,
De-ai curge pe Mureș,
Ca liber să pot asculta

Cântecul neamului meu!

De-ai curge tu, Prutule,
De-ai curge pe Olt,
Să nu

Mai fiu întreat
Ce caut eu,
Ce caut în Țara mea?!

Din amintirile Doamnei Educ. Maria Șandru

MINUNEA LUI DUMNEZEU

Dacă este vorba să învățăm legile scrise sau nescrise ale artei de a trăi frumos printre oameni, cred că unul dintre primele capitole care trebuie studiate de fiecare este cel rezervat „omului de lângă noi”.

În urma evenimentelor din august 1944, armata rusească ne-a împânzit țara. Unul dintre obiectivele rușilor de trecere prin țară a fost și Novaciul. Pentru a ajunge în inima Ardealului, trupele sovietice, venind dinspre Târgu-Jiu, au folosit traseul Novaci-Rânca-Muntinu Mic-Muntinu Mare, către Sebeș-Alba. În perioada acestei treceri, eu, împreună cu părinții, cu sora mea, Lenica și frații mei, Ionică și Gigiu, eram la stână, în Muntinu Mare. Despre militarii ruși se dusesse vestea că au o comportare neortodoxă, în special față de fete și femei. De aceea, înainte de năvălirea militarilor ruși în Muntinu Mare, mămică cu noi, fiicele ei (eu și Lenica) și Gigiu care avea doar un an, băcițele Firuța și Sava, ne-am ascuns în jip. Din ascunzătoare, nouă ni se vedea foarte bine la stână, însă de-acolo nu puteam nicidecum să fim văzuți, fiindcă

jipul era foarte des. La stână, rămăseseră doar taticu, fratele meu, Ionică și verișorul meu primar, Ionică. N-a trecut mult și rușii au ajuns la stână.

După ce au mâncat de s-au săturat bine și-au luat și provizii, au aruncat din belșug și câinilor, ca să facă risipă. Au vrut să prindă un cal pe care taticu și ciobanul lui, Ghică al Guganii l-au speriat, lucru care i-a înfuriat pe ruși.

– „Kuda hazaica?” (Unde e femeia?) – a întreat unul dintre ruși, fixându-l din ochi pe taticu.

– „Niet hazaica!” (Nu am femeie!) – a răspuns taticu.

Intuind că au fost păcăliți, rușii s-au înfuriat și din acea clipă, cazul a devenit dramatic. De o parte, se aflau cei doi ruși care voiau să-l ucidă pe taticu și de cealaltă, taticu, care avea timpul măsurat, pentru că era silit să răspundă aberațiilor datorate minților intoxicate ale rușilor. De aceea, foarte rapid, pricina a degenerat într-un conflict agresiv. Turbat, unul din ruși a scos pistolul să-l împuște pe taticu în fața stânii.

DE CE-AI DAT, DOAMNE?!

Copiii leșină, nu-i bine,
Și moarte picură din nori.
Și chiar izvorului îi vine
Un fel de greață uneori.

Atâtea vorbe și minciuni,
Atâtea seci promisiuni!
De ce-ai dat, Doamne, grai la om,
Iar nu la floare și la pom?

A prins a înălbi,
Precum ninsorile,
Și tinerețea mea!
Mai bine ar vorbi
În lume florile,
Iar omul ar tăcea!

E falsă mila ori e mută,
Iar crucea de la piept e joc.
În moarte tot mai mulți se mută,
Văzând că-n viață nu au loc.

Atâtea vorbe și minciuni,
Atâtea seci promisiuni!
De ce-ai dat, Doamne, grai la om,
Iar nu la floare și la pom?!

A prins a înălbi,
Precum ninsorile,
Și tinerețea mea!
Mai bine ar vorbi
În lume florile
Iar omul ar tăcea!

SCRISOARE DIN BASARABIA

Cu vorba-mi strâmbă și pripită
Eu știu că te-am rănit spunând
Că mi-ai luat și grai și pită
Și-ai năvălit pe-al meu pământ.
În vremea putredă și goală
Pe mine, frate, cum să-ți spun,
Pe mine m-au mințit la școală
Că-mi ești dușman, nu frate bun.

Din Basarabia vă scriu,
Dulci frați de dincolo de Prut.
Vă scriu cum pot și prea târziu,
Mi-e dor de voi și vă sărut.
Credeam că un noroc e plaga
Un bine graiul cel sluțit.
Citesc azi pe Arghezi, Blaga-
Ce tare, Doamne-am fost mințit!
Cu pocăință nesfârșită
Mă rog iubitelui Isus

Să-mi ierte vorba rătăcită
Ce despre tine, frate, am spus.
Din Basarabia vă scriu,
Dulci frați de dincolo de Prut.
Vă scriu cum pot și prea târziu,
Mi-e dor de voi și vă sărut.
Aflând că frate-mi ești, odată
Scăpa-i o lacrimă-n priviri
Ce-a fost pe loc și arestată
Și dusă-n ocnă la Sibiri.
Acolo-n friguroasa zare,
Din drobul mut al lacrimii
Ocnășii scot și astăzi sare
Și nu mai dau de fundul ei.
Din Basarabia vă scriu,
Dulci frați de dincolo de Prut.
Vă scriu cum pot și prea târziu,
Mi-e dor de voi și vă sărut.

–Doamne, Dumnezeule, scapă-mă, nu-i lăsa să-mi ia viața! – se ruga taticu în gândul lui. Urmărind și noi din ascunzătoare jipului tragedia care ar fi putut să aibă loc, și pe care noi nu aveam cum s-o evităm, la propunerea credincioasei mele mămică, am căzut cu toate în genunchi, și cu lacrimi în ochi, am zis rugăciunea „Tatăl nostru” ca să-l apere pe taticu.

– „Bifoimati!” – a înjurat rusul, apăsând cu răutate pe trăgaci.

A fost clară „Minunea lui Dumnezeu” pentru că glonțul n-a luat foc și taticu a scăpat cu viață.

– „Ori pistolul n-are cartușe și rusul vrea să ne sperie, ori trăgaciul s-a blocat și n-a percutat glonțul!” – își zicea taticu în acel moment, în gândul lui.

doi Ionică, rămași în stână, le-au numărat mai târziu. Erau 72.

După ce a vărsat cartușele respective din pistol, rusul și-a curățat arma și a încărcat-o cu noi cartușe. A ieșit din stână, a tras cu arma și glonțul a luat foc, de a răsunat pădurea. Știți de ce din cele 72 de cartușe n-a luat foc niciunul? Da, pentru că Dumnezeu a făcut Minunea. El a ascultat rugăciunile noastre și n-a voit să moară taticu, care era nevinovat. Rusul, turbat de mânie, a făcut o criză de inimă atât de puternică, încât de-abia l-a dus colegul lui la cal, l-a ajutat să încalece, dar el a căzut... Iarși a urcat, dar la câteva sute de metri de stână rusul a căzut din nou de pe cal.

Poate omul criminal să scape de Dumnezeu prin fugă? Oriunde s-ar refugia, Justiția Divină îl găsește. Dacă rusul respectiv a mai putut ajunge la destinație, nu se știe, însă, până la urmă, „Cine sapă groapa altuia, cade chiar el în ea”, pentru că este o lege: „Bine faci, bine găsești” și „Rău faci, rău găsești”.

Aceștia au fost „marii eliberatori ai poporului român”.

Proiectul ROMÂNIA, ȚARA MEA! al Liceului Teoretic Novaci, a ajuns la final

Vineri, 21.01.2022, elevii și cadrele didactice de la Liceul Teoretic Novaci au desfășurat în parteneriat cu Liceul de Arte „Constantin Brăiloiu” din Târgu Jiu, activități cultural-artistice pentru a sărbători 163 de ani de la Unirea Principatelor Române, având în vedere că ziua de 24 ianuarie este zi liberă.

Cu aceste activități s-a încheiat Proiectul educațional „România, țara mea!”. Acest proiect s-a desfășurat în

Principatelor Române prin activități specifice și cunoașterea semnificației acestora, valorificarea potențialului creativ și artistic al elevilor, dezvoltarea spiritului competitiv și a lucrului în echipă, cât și evidențierea rolului pe care l-a avut Mihai Eminescu în cultura română.

Activitățile desfășurate au fost complexe și organizate pe mai multe secțiuni: Program artistic ce a constat în:

perioada noiembrie 2021 – ianuarie 2022 și a reprezentat o manifestare interdisciplinară care presupune implicarea elevilor în acțiuni al căror scop este formarea și dezvoltarea sentimentului moral-patriotic.

Activitățile cultural-artistice desfășurate în cadrul acestui proiect interdisciplinar au vizat sărbătorirea a 103 ani de la Marea Unire, a 172 de ani de la nașterea poetului național Mihai Eminescu și marcarea a 163 de ani de la unirea Principatelor Române.

Trebuie menționat faptul că atât de Ziua Națională, cât și de Ziua Culturii Naționale elevii și cadrele didactice de la Liceul Teoretic Novaci au participat și la manifestările culturale organizate de Casa de Cultură a orașului Novaci.

Cât privește ultima activitate, aceasta s-a derulat în parteneriat cu Liceul de Arte „Constantin Brăiloiu” din Târgu Jiu. Prin acest proiect s-a urmărit atât dezvoltarea sentimentului patriotic, marcarea Zilei Naționale a României, a Zilei Culturii Naționale și a Unirii

recitare de poezii patriotice; piese de teatru; recital instrumental; melodii de muzică populară și patriotică;

Concurs de eseuri pe teme literare și istorice;

Concurs de creație literară (limba română, limba franceză, limba engleză);

Concursul s-a adresat elevilor din clasele IX-XII și a presupus realizarea unor texte poetice, narative sau dramatice și eseuri dedicate evocării personalității poetului Mihai Eminescu și marilor personalități istorice și literare care au contribuit la înfăptuirea Unirii Principatelor și a Marii Uniri.

Felicitat atât elevii, cât și pe colegii mei pentru dăruire, implicare și munca depusă și nu pot să închei decât cu cuvintele lui Barbu Ștefănescu-Delavrancea: „România este patria noastră și a tuturor românilor. E România celor de demult și a celor de mai apoi. E patria celor dispăruți și a celor ce va să vie.”

Director,
Prof. Țicu Alina-Ramona

DIN NOU DESPRE DRAGOBETE

Prof. univ. dr. Nicolae VINȚANU

Sute și sute de ani, Dragobetele, 24 Februarie, a fost o mare sărbătoare. Era, și este și astăzi, Ziua însoțirii păsărilor care au mai rămas pe la noi, iar lupii își termină împerecherea, ca și iepurii, vulpile și toate viețuitoarele pădurilor și ale câmpurilor. Oamenii urmează și ei cursul naturii, deși acesta este puțin diferit. Abia mai târziu omul a devenit altceva decât doar natură: acesta are cultură. Clima, frigul, căldura îl apasă și pe el, dimpreună cu războaiele care au fost o imensă distrugere a omenirii.

Pe când eram copil, în seara de 24 Februarie erau numai focuri prin tot satul. Ne uitam prin Plăieș sau prin Cernădie și auzeam strigături care mai de care despre oamenii de prin sat. Se mai spunea că unui băiat cu iubita lui i se va face nuntă în mai sau iunie. După calendarul vechi erau mai multe astfel de zile într-un an, pe care le moștenim de la daci. Una din aceste zile era pe 20 Decembrie, când era Ziua Focului (Sf. Mc. Ignatie Teoforul), dar mai era și la Dragobete, și apoi în ziua de 22 Septembrie (Ana-Foca). Se spunea despre Ana-Foca că ar fi luminat cerul cu focurile sale. Dar dintre toate acestea, venirea Primăverii, când ies toate la lumină și natura înverzeste, este poate cea mai importantă. Datorită focului, oamenii au putut trăi într-o zonă temperată. După cum se știe, în urmă cu 10 milenii frigul a încetat, dimpreună cu retragerea zăpezilor, și oamenii au ieșit la lumină. Focul era, a fost și va fi mereu, la fel ca și apa, aerul și hrana. Însă în acea vreme se considera că focul vine de la Soare, pe care îl adorau toți, aidoma unei icoane culturale. De fapt focul există în natură prin trăsnete, de la care l-au luat și oamenii din vechimea prearhaică.

Dicționarele nu prea au definiții despre Dragobete. Unii cercetători spun că ar veni de la limba slavilor. Să nu uităm că limba geto-dacilor, alături de cea iraniano-persană, armeană, ilirică aveau unele asemănări cu limbile baltice și cu slavona, de unde au luat multe cuvinte. Lazăr Șeineanu, încercând să descifreze dragobetele, spune că ar fi de la drag-bete. Așa ar fi dragostea de la lumea ființelor pădurii cu cea a oamenilor, și că această „adunare” era undeva prin Neolitic. Mai există și trago-bete, care ar fi o adunare, o mulțime de oameni. Aici se vede că nu s-a studiat bine că dacii aveau o zeiță pe care o denumeau Bendis, care germina semințele

plantelor, stăpâna animalele și oamenii. Unii par să o confunde cu Zeița Pasăre, după cum se vede din reprezentările de pe strachinile și ulcioarele din Neolitic. De notat că în grecește, cuvântul pasăre înseamnă chiar zborul, probabil că de aceea troițele sau crucile semnificau o pasăre care zboară, un semn al sufletului spre cer.

Dragobetele este atât Ziua păsărilor de pe la noi, cât și a tuturor viețuitoarelor. Cum îmi povestea Dăienița pe la mijlocul secolului trecut, tinerii, băieții și fete, plecau pe la Țârle să adune spânz și alte flori – ghiocei, viorele etc. După aceea, dacă era frumos, se încingea hora în sat, iar dacă era urât, se strângeau la cel care avea o stare mai bună și făceau acolo o petrecere. Se spunea pe atunci că îl vedeai pe cel care pusese ochii pe o fată, se aranja logodna și că prin mai-iunie era rost de nuntă.

Legat de această dată, se spune că Baba Dochia plecase la munte cu băiatul ei, Dragomir. Baba a tot dat jos la cojoace, până când a dat un îngheț, iar atunci i-a spus fiului său – Dragomire, tu cântă la fluier, iar nu mai pot de frig... Din cele de mai sus înseamnă că oamenii aveau oi acum vreo 6000 de ani. Zeița Bendis, cea care ocrotea semințele și dragostea era totodată și un fel de zeiță a păstorilor. Oaia a dat lână, lapte, brânză, carne și a asigurat supraviețuirea oamenilor. Se mai spune că pe aici a fost Europa Veche, între 6000-3500 î.Hr. Nouă ne-au rămas astfel de datini, iar ceea ce se consideră Valentine's Day a apărut în Secolul al III-lea d.Hr. După cum spune istoricul Virgil Vasilescu, Europa Veche era un teritoriu vast, spre Sud atingând poalele Munților Haemus, iar la Nord, până dincolo de Carpații Păduroși, la Est până către Bug, iar la Vest până către Italia.

De aceea se spune că dacii nu au venit de altundeva, nu au „descălecat”, nu au fost dislocați sau așezați, nu au venit din alte ținuturi, ci pur și simplu au existat aici. Datinile au rămas nemodificate și după ce Europa Veche a intrat într-o nouă fază. Între anii 3500-500 î.Hr. au apărut primele valuri care au bulversat ordinea socială. De la 500 î.Hr. și până la 106 d.Hr. spațiul carpatic a fost mereu „vânturat”. Timp de 1000 de ani oamenii s-au ascuns prin văile munților, prin pădurile virgine, pentru că prădătorii nu intrau în codru și apoi din nou s-au creat figuri legendare pe care le cunoaștem din istorie.

HAZ DE NECAZ

Acum, când tot omul tremură cu facturile la gaz și energie în mână, că-i este frică să mai aprindă focul în sobă, când toate s-au scumpit, prețurile fiind influențate de cele din energie, onor guvernul nostru a venit cu măsuri „în sprijinul” cetățeanului. Prin adoptarea OUG 130/2021 au fost înghețate salariile, pensiile, au fost prorogate toate creșterile promise anterior. Pe bună dreptate măsurile au stârnit proteste de amploare. Omul ar înțelege situația de austeritate prin care trece țara, dacă măsurile ar fi aplicate pentru toată lumea, transparente și fără discriminare. Pe șestache, în această clamată austeritate, guvernul a mărit salariile magistraților cu 33%. Cineva spunea că aceasta ar fi de fapt cumpărare de influență, în sensul

convingerii magistraților să nu mai anuleze decizii ce privesc restricții generate de pandemie ori sancțiuni aplicate pentru nerespectarea acestora. Sugestivă mi se pare în acest sens discuția purtată recent cu un amic judecător la o partidă de șah, în legătură cu pensiile magistraților, duble față de cele ale polițiștilor.

-Compari munca judecătorului cu cea a polițistului, îmi zice el?

-Ai dreptate, amice, îi răspund, nu se compară. Ție ți se pune dosarul pe masă cu toate probele și te scremi 4-5 ani până iei decizia, pe când polițistul aleargă zile și nopți după probe să înjghebeze un dosar. Acolo, în stradă, el ia decizia pe loc. Pentru el orice minut pierdut duce la pierderea probei, scăparea

făptașului, ratarea cazului. Ca să nu mai vorbesc că polițistul își riscă viața când extrage din mediu un infractor periculos ca să ți-l aducă ție legat, iar tu, cu deținutul păzit de gardienii arestului, mai aduci și 3-4 jandarmi să vă păzească pe toți. Polițistul își trăiește viața în mediul infracțional cu riscul de a nu se mai întoarce acasă teafăr. Câți magistrați au fost ultragiați și câți polițiști? Și, dacă vrei să mai continuăm pe această temă, îți umplu sacul cu argumente. Hai, mai bine să schimbăm subiectul, uite, facem fifty-fifty, eu te zdrobesc la șah, tu mă zdrobești la pensie!”

Mai face omul și haz de necaz.

Gr. Ion STAIU

Liceul Teoretic Novaci a încheiat al II-lea proiect ERASMUS+ VET, „Formarea tinerilor în spațiul european, o șansă pentru viitor!”

LICEUL TEORETIC NOVACI a încheiat al II-lea proiect ERASMUS+ VET, „Formarea tinerilor în spațiul european, o șansă pentru viitor!”, nr. 2020-1-RO01-KA102-078352.

Proiectul s-a desfășurat în 2 fluxuri. Primul flux s-a desfășurat în perioada 29.05.2021-19.06.2021, iar al II-lea flux în perioada 30.10.2021-20.11.2021.

Stagiile de practică au avut o durată de 90 ore (15 zile a câte 6 ore pe zi) și s-au derulat în cadrul modulului de stagii de practică comasată, prevăzut în planul cadru pentru domeniul turism. Astfel, în cele două fluxuri, 3 profesori însoțitori – Redeca-Lăcătușu Amelia, Handoreanu Constantin, Tița Laura – și 28 de elevi s-au deplasat în orașul Málaga, Spania, pentru efectuarea stagiului de pregătire practică timp de trei săptămâni la diverși agenți economici în domeniul turismului.

Lucrând alături de specialiști cu experiență în domeniul turismului, elevii și-au dezvoltat atât unele competențe cheie, cât și unele specializate, la standarde europene, cum ar fi capacitatea de a lucra în echipă și însușirea unor tehnici moderne de comunicare cu turiștii. Această ultimă competență este o condiție esențială nu doar

în domeniul ospitalității și a serviciilor, cât și în a face față tranziției de la școală spre locul de muncă. De menționat ar fi și abilitățile sociale sau noile competențe de comunicare într-o limbă străină. Potrivit doamnei profesor Adriana

Lăzărescu, „pregătirea lingvistică s-a desfășurat atât în țară, cât și în stagiile de practică, folosind platforma OLS”.

”Zilele de weekend au fost destinate vizitelor culturale: centrul istoric al orașului Málaga, orașul Cordoba, Sevilla, Nerja, Ricon de la Victoria, croaziera pe Marea Mediterană, toate acestea fiind bune ocazii pentru ca elevii să-și îmbogățească cunoștințele despre acest colț al Europei în ceea ce privește istoria, cultura și tradițiile

încântătoare”, ne-a mărturisit doamna profesor Redeca-Lăcătușu Amelia. Recunoașterea oficială a competențelor profesionale dobândite s-a realizat la finalul plasamentului prin acordarea Certificatului de participare și Certificatul Europass Mobility, documente ce vor aduce elevilor oportunități profesionale mai bune în carieră și vor facilita mobilitatea acestora în Europa.

Doamna profesor Redeca-Lăcătușu Amelia ne-a comunicat că la întoarcerea în țară, competențele dobândite prin participarea la aceste stagii de pregătire s-au concretizat prin faptul că „elevii participanți au înființat două firme de exercițiu înregistrate la ROCT (Centrala firmelor de exercițiu din România), FE Vise la Pachet SRL și FE Amintiri de Neuitat SRL. Astfel, ei își pot valorifica cunoștințele dobândite participând cu cele 2 firme de exercițiu la diferite competiții cu tematică în «antreprenariat». În luna ianuarie 2022, elevii au participat deja online la Competiția pentru firme de exercițiu, intitulată ”Din ȘCOALĂ spre REALITATE – prin FIRMA DE EXERCITIU” organizată de Colegiul Economic ”Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia.

Director,
Prof. Țicu Alina-Ramona

Cristian GRECOIU

A FOST ODATA FABRICA DE CHERESTEA NOVACI

„Pe vremuri se tăia numai brad și nu era drumul forestier făcut. Lemnele se aduceau la vale prin plutărit, se făceau lacuri din loc în loc, se umflau lacurile și după ce se curățau vadul văilor, dădeau drumul lacurilor pe rând și odată cu apa veneau și lemnele. Cu plutăritul se aduceau mii de metri cubi, oamenii făceau lacuri prin august, iar lemnele pe care le aducea apa o dată, ajungeau fabricii pentru toată iarna, până primăvara, după numărul oilor. (...) În dreptul fabricii era un lac mare, ultimul, se numea Grebla și în el se adunau toți buștenii (...) Apoi prin '57 s-a construit pe Valea Gilortului calea ferată forestieră și a început transportul buștenilor pe platforme trase de „mocănița” – mica locomotivă cu aburi. Totul mergea strună, dar Gilortul – că are și el din vreme în vreme capriciile sale – s-a pornit la vale cu forță și și-a umflat undele și în furia lui a desființat efectiv tarasamentul căii ferate, obligând pe oamenii pădurii să sape drum auto în stâncă muntelui, așa cum este astăzi.”

(„Gazeta Gorjului”, an VI, nr. 808 din 19 mai 1973, pag. 2)

„La 1 ianuarie 1960 se înființează Întreprinderea Forestieră – IF Novaci, care funcționează până în 15 octombrie 1969 cu activitate de gospodărire și exploatare a pădurilor până în 1968 și până în 1969 numai cu activitate de exploatare. De la 15 octombrie 1969 I.F. Novaci devine unitate subordonată Combinatului pentru Exploatarea și Industrializarea Lemnului Tg. Jiu, sub denumirea de unitate de exploatare și industrializare a lemnului – U.E.I.L. Novaci. Activitatea de exploatare se desfășoară prin sectoarele de exploatare, iar activitatea de industrializare prin fabricile de cherestea de la Novaci, Baia de Fier și anexele lor. Activitatea unității este coordonată de un comitet de direcție (condus de director Ing. Costescu Ilie) are gestiune separată. De activitatea de exploatare răspunde directorul întreprinderii, iar de activitatea de industrializare – inginerul șef – Ing.

Văileanu Gheorghe. Unitatea are gestiune proprie. Ca furnizor de masă lemnoasă este Inspectoratul Silvic Gorj, ocoalele silvice Novaci și Tg. Cărbunești. Volumul de masă exploatată de U.E.I.L. Novaci în anii 1965-1975 este următorul: 236 100 m.c. (1965), 318 400 m.c. (1970), 296 900 m.c. (1975).

U.E.I.L. Novaci își defășoară activitatea de exploatare de pădure prin: sectorul Polovragi (cuprinde bazinele Galbenu, Oltețu și Valea Seacă din Ocolul Silvic Novaci); sectorul Novaci (cuprinde bazinul Gilort din Ocolul Silvic Novaci); sectorul Crasna cuprinde bazinul V. Crasnei, Aniniși și bazinetul Stăncești Larga, din raza Ocolului Silvic Novaci; sectorul Cărbunești cuprinde pădurile din zona deluroasă de pe raza Ocolului Silvic Cărbunești.

Fabrica de cherestea Baia de Fier: (...) A existat la 11 iunie 1948 o mică fabrică proprietate particulară Duculescu – avea un gater și 2 circulare. Forța motrice era o semistabilă veche și debita pe an cca 600 – 700 m.c. bile (ziua) transportate din amonteale văii Galbenu și din bazinul Oltețului. După 1948 a fost preluată de Dir. 7 Silvică și la 1 septembrie 1948 este predată I.P.E.I.L. Craiova. (...) Fabrica debitează cherestea de fag și rășinoase (rășinoase după 1973 nu mai are plan de producție datorită scăderii rezervelor de rășinoase în țară). Dacă până în 1973 va mai debita și cherestea rășinoasă cu începere din acest an fabrica nu va mai primi plan deoarece este imperios necesar reducerea consumului de material lemnos din rășinoase, țara noastră fiind săracă în aceste resurse datorită exploatarelor masive de rășinoase din trecut. (...)

Prima apariție a unei fabrici rudimentare cu un gater cu propulsie hidraulică a fost al asociației gorjonești unitate politică burghezo-liberală apărută prin 1921 și activează până în 11 iunie 1948 la naționalizarea principalelor mijloace de producție, o perioadă fiind condusă de Coop. „Gilortul” Novaci. În perioada 1921-1948 se debitau bile transportate prin

plutărit liber și ateleaje hipo de către gospodarii care-și debiteau propriu, iar o parte era debitată de asociația gorjonească din exploatarea sumare în antrepriză de asociație. Capacitatea maximă pe an nu depășea 1000 m.c. (5-6 m.c. zi și noapte). În această perioadă a purtat diverse denumiri printre care și bradul. Preluarea fabricii după naționalizare s-a făcut de către Direcția 7 silvică Craiova pe bază de inventar și s-a predat la 1 septembrie 1948 I.P.E.I.L. Craiova. Imediat după preluare de I.P.E.I.L. Craiova, conducerea acestuia a găsit indicat a utiliza sursa de energie electrică de la micro-hidrocentrala de pe Gilort alăturată și a transferat 2 electromotoare de la fabrica de cherestea Slatina (care a funcționat scurt timp după preluare). La nivelul anului 1970 debitează cherestea de fag și rășinoase. Lucrează la export lemn de fag neaburit.

Sectorul de Industrializare Novaci este dotat la nivelul anului 1970 cu următoarele utilaje: - gater „Hercules” de 30 “ cu deschidere de 760 mm și de la 160-180 rot/min cu linia de prelucrare formată din 1 pendulă de dușumea, 2 circulare de spintecat, 1 pendulă de calitate, 1 circular de spintecat-spalt, 1 circular de retezat-stuț.

- gater de 24 “ cu deschidere de 460 mm cu 240 rot/min, cu o linie de prelucrare formată din 1 pendulă de dușumea, 2 circulare de spintecat, 1 pendulă de calitate.

- gater de 18 “ cu deschidere de 460 mm și 270 rot/min, cu o linie de prelucrare formată din 1 pendulă dușumea, 1 circular de spintecat, 1 circular de retezat frize, 1 circular de tivit – spintecat – spalt.

Debitează cherestea de fag și diverse specii.

Gater Crasna, pendinte de fabrica de cherestea Novaci: Proprietate particulară a lui Gh. Tătărescu, construit de către specialiști elvețieni, înzestrat cu 2 linii complete la început. Alături de gater s-a construit (improvizat) niște încăperi în care din materialul debitat – cuie de lemn pentru cismărie și binale. Alături de materialul proprietarului se debitau și materiale de

antrepriză. În anul 1970 se lucrează cu o linie tehnologică Gater Exterer de 3 “ cu deschidere de 810 mm. Cu linie de prelucrare formată din 1 circular de tivit spintecat și 1 pendulă de retezat fin. Debitează cherestea diverse specii și în special pentru nevoile populației.

Secția lăzi Cărbunești din U.E.I.L. Novaci înființată în cadrul I.F. Novaci în anul 1962, la nivelul anului 1970 (...) prelucrează cherestea de fag și diverse specii provenite de la S.I.L. Novaci și Baia de Fier în lamele și lăzi diverse specii pentru nevoile interne cât și pentru export, este condusă de un tehnician aubordonat tehnic și organizatoric S.I.L. – ului Novaci. Lucrează în 3 schimburi complexe. Transportul materialului lemnos se face pe drumuri auto care, la nivelul anului 1970, în cadrul U.E.I.L. Novaci însumează 156 km. Parcul de utilaje la U.E.I.L. Novaci în 1970 a fost: 135 ferăstraie mecanice, 44 furniculare Wyssen, 1 furnicular F.P. 2, 64 de tractoare cu trolu, 3 tractoare cu remorcă, 4 încărcătoare. (...)

U.E.I.L. Novaci furnizează următoarele sortimente lemnoase atât în 1965 cât și în 1970: bușteni rășinoase, bușteni stejari, bușteni de fag, bușteni diverse specii, lemn de mină, lemn C.R., lobde industrial, lemn celuloză, mangan bocșe, produse de pădure, fructe, vânat. La export, U.E.I.L. Novaci, atât în 1965 cât și în 1970 a livrat următoarele sortimente: lemn C.R., lemn de foc, celuloză fag și carpen, mangan bocșe, produse pădure, vânat, iar sectorul de industrializare a fabricii de cherestea Novaci – cherestea de fag și lăzi diverse. (...)

În U.E.I.L. Novaci mai funcționează în 1970 două gater (joagăr) instalate înainte de 1948 fosta proprietate personală la Bumbești-Pițic și Sârbești. Cele două joagăre de apă sunt folosite pentru debitarea cherestelei necesare cușcoaielor, jilipurilor și pentru terți.

(„Monografia Combinatului pentru exploatare și industrializare a lemnului Tg. Jiu, pag. 98-103, manuscris dactilografiat)

ADNOTĂRI LA MONOGRAFIA ORAȘULUI NOVACI

Alcătuirea monografiei unei localități presupune o muncă titanică de cercetare și documentare a istoriei locale din cele mai vechi timpuri și până astăzi. Lipsa documentelor și a vestigiilor arheologice duce la interpretări care de multe ori nu reflectă realitățile istorice.

În anul 2008 am scos Monografia orașului Novaci, la Editura „Grafica Plus” Deva, după o muncă de câteva zeci de ani. Încă de atunci, eram convins că nu am reușit ca în cele peste 400 de pagini să cuprind toată istoria Novaciului și că acest lucru va fi imposibil ca urmare a lipsei unor documente care să ateste întreaga existență a localității Novaci. Mai mult, istoria Novaciului este complexă, mult diferită față de cea a altor localități, aici viețuind două populații diferite, și ca origine, și ca preocupări, tradiții, obiceiuri, îndeletniciri, mod de viață.

A urmat o perioadă de noi cercetări, fapt ce a făcut ca în Anul Centenarului Marii Uniri din 1918, la 1 Decembrie 2018, să scot, cu sprijinul Primăriei orașului Novaci și Consiliului Local o a doua ediție a Monografiei orașului Novaci, dedicată chiar acestui act măreț din istoria țării și poporului român. Nu am avut și nu am pretenția că am realizat o monografie completă; am și scris că i se pot aduce îmbunătățiri de către cei dornici sau pasionați prin noi descoperiri care să completeze cele consemnate de mine.

Astăzi, vreau să lămuresc câteva lucruri de mare importanță, fiindcă este bine să fie clarificate și mai ales să nu lase locul unor confuzii și totodată, cum se zice, „să dăm Cezarului ce e al Cezarului”.

Pe frontispiciul Primăriei orașului

Novaci sunt inscripționate două nume: VLĂDOIANU-BREZULESCU.

Se știe că în aceste locuri a fost Moșia Novaci care în secolul al XVIII-lea apare a fi

proprietatea unui mare boier oltean, Fota Vlădoianu, care a ocupat funcțiile de mare paharnic (1745), mare clucer (1758), mare medelnicer (1761) și caimacan al Craiovei (1747 și 1775).

Proprietar al acestei moșii a devenit ori prin cumpărătură, ori ca zestre a soției sale Ilinca, fata lui Radu Brăiloiu, ispravnic de Gorj, nepoata lui Cornea Brăiloiu, fost mare ban. Ori poate prin moștenire, părinții, bunicii și străbunicii săi fiind oameni cu o frumoasă situație socială.

Fota Vlădoianu, în linie dreaptă, este nepotul căpitanului Conda (1655-1725) și nepotul comisului Lațco ot Cernaia, soțul Brândușei ot Meași (sora vestitului mare spătar Lupu Mehedințeanu și, în fine, strănepoata Căpitanului Iacov ot Cernaia (1590-1650).

Fota Vlădoianu și soția sa mor, probabil, în anii 1777-1778, Moșia Novaci intrând în administrarea ginerelui său, vel vameș Vasile Amărăscu, întrucât celălalt copil, Ioniță Vlădoianu era minor. Urmează o perioadă frământată cu plângeri la domnie și procese ale Mănăstirii Hurez contra lui Amărăscu și ale lui Ioniță Vlădoianu contra Mănăstirii Hurez și a egumenului Pahonie. După îndelungi frământări, Moșia Novaci revine în proprietatea lui Ioniță Vlădoianu și a succesorilor acestuia și anume unuia din fiii săi, Constantin Vlădoianu și apoi la patru din copiii acestuia: Maria Palada, Veronica Racoviță, Masinca Filetis și Eliza Vlădoianu. În final, Moșia Novaci este cumpărată în anii 1905-1908 de către Banca Populară „Gilortul”.

Trec peste multe probleme referitoare la Moșia Novaci și ajung la ceea ce mi-am propus să lămuresc, de ce pe frontispiciul Primăriei orașului Novaci sunt inscripționate numele VLĂDOIANU-BREZULESCU, clădire care a adăpostit Spitalul Novaci, nume care ridică multe întrebări pentru cei care trec prin Novaci și chiar pentru unii localnici, mai ales din rândul tineretului.

Brezulescu rămâne cea mai mare personalitate a Novaciului, avocatul de numele căruia se leagă făurirea Novaciului modern, localitate care ar fi ajuns mult mai departe dacă o boală neașteptată și o operație nereușită nu i-ar fi adus moartea fulgerătoare lui Brezulescu, la 12 iulie 2016, la doar 36 de ani.

Marile sale realizări au fost înființarea Băncii Populare „Gilortul”, cumpărarea Moșiei Novaci, vânzarea de pământ țăranilor, la un preț mai mult decât accesibil, o adevărată împroprietărire, o inițiativă care a avut drept scop și atragerea celor veniți de peste munți, legarea și stabilirea definitivă a acestora la Novaci. Alte și alte realizări au fost înfăptuite în timpul vieții sale, dar și

după moartea sa, de către cei care i-au urmat la conducerea Băncii, proiecte aparținând domniei sale. În ce privește înființarea Spitalului Novaci, Brezulescu nu a avut însă nici un merit.

În preajma anului 1900, Eliza Vlădoianu, fiica lui Constantin Vlădoianu, a dăruit Eforiei Spitalelor Civile dreptul său de un sfert din Moșia Novaci, cu condiția de a înființa un spital în Novaci. Spuneam că Banca Populară „Gilortul” a cumpărat Moșia Novaci, deci și partea cuvenită Eforiei Spitalelor Civile, donată de Eliza Vlădoianu, cu obligația construirii unui spital în Novaci.

În viață fiind, Brezulescu a primit pentru serviciile aduse Băncii, drept răsplăt de la aceasta, locul de casă pe care astăzi se află clădirea Primăriei orașului Novaci, fosta clădire a spitalului. Pe acest loc, Brezulescu a început să construiască locuința sa, un adevărat palat.

Boala apărută ca din senin, operația nereușită au dus la decesul lui Brezulescu. După moartea sa, Banca Populară „Gilortul” a cumpărat casa neterminată de la soția defunctului și a donat-o statului pentru înființarea spitalului. Unul dintre descendenții familiei boierului Palada, Ionel C. Palada (decedat în Craiova în urmă cu câțiva ani), a spus că „după cunoștința mea, Brezulescu n-a intervenit în nici un fel în înzestrarea com. Novaci cu un spital, meritul cuvenindu-i-se doar Elizei Vlădoianu și fiului său Miltiade”. Donația dreptului din Moșia Novaci Eforiei Spitalelor Civile, după spusele lui Ionel C. Palada, a fost făcută de către Eliza Vlădoianu, fiindcă Miltiade Vlădoianu a murit în 1893 și apoi Eliza Vlădoianu în 1902.

În ce privește familia Palada, tot Ionel C. Palada, spunea: în istoria Novaciului trebuie menționat numele Mariei Palada, fiind singura din neamul Vlădoienilor care și-a trăit viața la Novaci și Târgu-Jiu. A murit în 1893 și a fost înmormântată în cimitirul satului. A fost un permanent sfătuitor și ajutor al țăranilor și a ctitorit trei biserici, două în Novaci și una în Hiriești (cel puțin parțial). A continuat să fie pomenită de posteritate aproape anonim de cei care urcând spre munte beau din minunata apă de la „Fântâna Coccoanii”.

C. Lianu, în Monografia Comunei Novaci-Gorj, tipărită în anul 1935 spunea că: „Biserica din poalele plaiului, cu hramul Nașterea Maicii Domnului, a fost construită de către Coman Călușeru venit din Poiana Sibiului, în anul 1803. A ars în anul 1854 și a fost recondiționată de proprietarii Palada și enoriași, în anul 1864, pe locul celei arse”.

„La punerea pietrei fundamentale a noii biserici, preotul și bătrânii satului au hotărât reînnoirea osemintelor pe locul destinat altarului, în semn de omagiu”.

Față de cele de mai sus, cât și pentru

faptul că prima școală din Novaci ar fi funcționat în Casa Vlădoianu, situată peste drum de Casa Palada (școala veche de pe str. Rânca), clădire donată de către Maria Palada, cea care a ajutat efectiv și la dotarea acestei prime școli, vin cu propunerea și rugămintea, în același timp, ca Mariei Palada să i se acorde mai multă atenție.

În primul rând, propun reconstrucția Fântâniei Coccoanii din muntele Făget, fântână

făcută (așa cum precizează și Doamna Educatoare Maria Șandru), prin milostenia și stăruința Mariei Palada, ajunsă acum în paragină, amenajarea terenului și accesului la fântână, amenajarea unui loc de popas pentru cei care urcă sau coboară din munți pe Transalpina. Acest lucru trebuie făcut de către Primăria orașului Novaci și Obștea „Cerbul”, proprietara terenului, cu obligația ca locul respectiv să rămână pentru totdeauna la dispoziția celor care ne vizitează Novaciul, deci să nu fie concesionat vreunei persoane. Bineînțeles, acolo trebuie instalat și un panou cu explicațiile necesare.

La intrarea în curtea fostei școli de 4 ani de pe str. Rânca, astăzi Clubul Elevilor din Novaci, să se monteze un panou sau o placă comemorativă pe care să se scrie: „Aici a funcționat prima școală din Novaci, donată de către Maria Palada, fiica lui Constantin Vlădoianu”.

În ce privește clădirea în care funcționează Primăria orașului Novaci, pentru lămurirea celor care ne vizitează orașul și se tot întrebă de ce pe frontispiciul Primăriei sunt inscripționate numele „VLĂDOIANU-BREZULESCU”, trebuie instalat un panou în care să se specifice: „În această clădire a funcționat primul spital din Novaci, clădire construită pe teren proprietate a Elizei Vlădoianu, fiica lui Constantin Vlădoianu, unul dintre moștenitorii Moșiei Novaci, cumpărată de către Banca Populară „Gilortul” de la fosta soție a lui Dumitru Brezulescu, personalitate marcantă a Novaciului și donată statului de către Bancă pentru înființarea unui spital”.

Constantin DĂRVĂREANU

LUPII

Pe la noi din vechime se sărbătorea Ziua Lupilor pe 16 Ianuarie (cinstirea Lanțului Apostolului Petru) și pe 27 Februarie (Sf. Cuv. Procopie), când se zicea că Eu sunt Lupul, nu Precupul. Mai există încă, pe 23 August, Sf. Mc. Lup. Neamul daciilor a fost unul de vază în această parte de lume. Se zice că dușmanul feroce al oilor era lupul, pe care dacii îl aveau și pe steag în vremea lor.

Prin Plăieț există numeroase întâmplări cu lupi. Poate una dintre cele mai mari „isprăvi” ale lupilor a fost acum vreo 60 de ani, când au omorât într-o noapte circa 125 de oi ale unui vecin de-al nostru, Gh. Comănescu. Au fost doar 2 lupi, care au ucis peste jumătate din turma omului. Dimineața s-a văzut prăpădul din sat până la vreo 3 km, găsindu-se doar petice rămase de la oi. La munte, ciobanii știu că lupul vine în contra vântului, ca să nu i se ducă mirosul către turmă, dar mai ales către câini. Prin luna august este cel mai rău, când lupoaica vine cu 3-4 pui să îi învețe la vânat, și dacă intră în oi este prăpăd mare.

O întâmplare din vremea copilăriei mi-a rămas în memorie. Când plecam cu tata după apă la Fântâna din

Plăieț, am observat cam la 150 m, că un lup tocmai intra în sat. Ne-am dus la fântână pentru a lua apă și când am revenit, ne-am odihnit pentru a vedea ce face lupul. Tocmai atunci a venit și „Jelitu”, pe numele său Popescu Ion, care se ducea către pădure. I se spunea „Jelitu” pentru că a fost gata să moară când era băietan, și mama-sa chiar îl plângea. S-a dus vestea prin sat că ar fi murit, dar Dumnezeu i-a dat zile și a trăit cam 97 de ani.

Toți trei ne-am uitat la lupul care venea pe etichetele dinapoi și căruia îi curgeau balele. Nici câinii nu se prea apropiau de el. Tata spunea că poate era turbat. Deodată, după ce toți ochii se ațintesc asupra fiarei, pe care nu o prea țineau picioarele, „Jelitu” ne-a spus să îi aducem o furcă. Am căutat repede o furcă cu 3 coarne, bine ascuțită la fierar. Dându-i furca „moșului”, ne uitam la el cum se duce fără frică la lup și tot așa spunea - Ce? Vă e frică de un câine? Eu m-am suit în vârful gardului ca să văd mai bine cum se luptă cu fiara. Omul parcă își făcea singur curaj. La un moment dat, când fiara a încercat să lupte cu el, omul i-a băgat furca în inimă. Am văzut cum curgea saliva din gura lupului, iar „Jelitu” l-a lăsat cu tot cu furcă într-o răpă. A durat câteva secunde până când fiara a fost răpusă. Apoi omul a tot strigat spunând - Ce? Vă e frică de un câine?

Tata m-a trimis după veterinar, care își avea sediul

unde pe la podul de la Gilortel. Am mers doar cam jumătate de drum, pentru că veterinarul aflase că intrase un lup turbat în sat și venea în Plăieț. Am ajuns repede la locul întâmplării, cu lupul răsturnat și cu furca în el. Veterinarul a spus că nu trebuie să punem mâna nici pe furcă și să ne îndepărtăm de acel loc. A scos un bidon de cca 1 l de benzină, l-a turnat pe fiară și apoi i-a dat foc. După ce a ars, a luat un băț, cu care l-a împins într-o groapă pe care eu și cu tata o făcusem în grabă. A mai aruncat niște praf, probabil că era de var, după care am acoperit groapa. Venind acasă, ne-am dezinfectat cu leșie și n-am pățit nimic.

Pe atunci lupii erau vânați, pentru că produceau mari pagube. Acum, cu noile „rânduiești”, dacă prinzi un lup mergi la închisoare. Deci regulile s-au schimbat, omul fiind mult mai prejos decât fiarele pădurii. Dar nu prea mai sunt oi la munte, vaci doar 10-15 pe Plăieț, așa că lupii nu au ce mânca. O vecină a văzut un lup acum vreo doi ani, care era cam leșinat de foame. Au sărit câinii lui Badea, care erau închiși în curte, și s-a făcut nevăzut. După cum se vede la orizont, nici oamenii nu prea au ce să mai mănânce, zierele urlă că va veni foamete, prețul energiei a crescut de câteva ori, iar dacă vine războiul, nici animalele, dar mai ales noi, oamenii, nu știm ce se va întâmpla.

Prof. univ. dr. Nicolae VINȚANU

PROFESORUL NICOLAE FILIȘ

Miercuri, 9 februarie, s-a stins din viață la Târgu-Jiu profesorul Nicolae Filiș, născut la Bumbăști-Pițic. Profesorul Nicolae Filiș este absolvent al Liceului Novaci (promoția 1963) și al facultății de matematică. După terminarea facultății a fost repartizat ca profesor la Sânpetru, în Țara Hațegului, de unde s-a transferat la Târgu-Jiu.

Trei ani de zile a predat matematica în calitate de profesor cooperant, copiilor din Maroc, timp în care a vizitat de mai multe ori Sahara și India, surprinse în multe fotografii. A fost un împătimit al vizitării multor muzee de artă din Africa și Franța, inclusiv al atelierului lui Constantin Brâncuși de la Paris.

Scriu cu tristețe aceste rânduri despre profesorul Nicolae Filiș, fiindcă a fost un bun colaborator al publicației „Novăceanul” și un

prieten adevărat. Mai mult, profesorul Nicolae Filiș a fost un om îndrăgostit de Novaci. Un om cu o cultură aleasă, un îndrăgostit al artei fotografice. Pasiunea pentru fotografie și-a descoperit-o pe când era elev în clasa a IX-a la liceul novăcean.

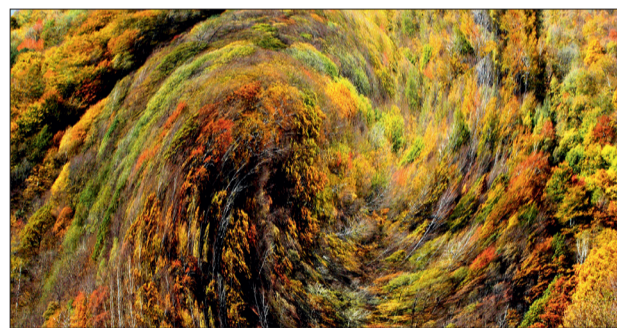

La Sânpetru, Hațeg, a înființat un cerc de fotografie, iar în Maroc a pus bazele unui laborator foto, abordând fotografia din punct de vedere artistic și profesional. Din 1978 a fost membru al Uniunii

Artiștilor Fotografi din România. A expus lucrări în saloanele de fotografie din multe orașe importante ale țării.

Profesorul Nicolae Filiș este autorul câtorva cărți poștale și ilustrate cu peisaje din Novaci și de pe Transalpina, lucrări care se găsesc în Punctul de Documentare și Informare Turistică din curtea Primăriei Orașului Novaci.

Demn de semnalat este și faptul că profesorul Nicolae Filiș este fondatorul Alianței Naționale pentru Restaurarea Monarhiei-ANRM Gorj, decorat în anul 2008 cu Medalia „Regele Mihai I pentru Loialitate”, de către însuși Regele Mihai I.

Este autorul albumului „Apa și viața”, Editura Măiastra, 2012, cuprinzând 48 de fotografii artistice, dovada unui talent veritabil, comparabil cu al marilor creatori ai genului din țară și din străinătate.

L-a intitulat „Apa și viața” fiindcă „apa stă la baza a tot ceea ce este viu”. Pe coperta-spate a albumului, este scris: „Oprește Doamne, ceasornicul cu care ne măsurăm destrămarea...”

Din păcate, ceasornicul i-a măsurat destrămarea la 9 februarie 2022, când abia trecuse în al 77-lea an de viață.

Drum lin către Împărăția Cerurilor, Domnule Profesor. Dumnezeu să vă aibă în pază.

Constantin DĂRVĂREANU

RESPECT PENTRU FOSTUL MARE PROFESOR DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT VICTOR BRĂILOIU

Profesia mea a fost determinată de către exemplul numit VICTOR BRĂILOIU, un om cu un caracter deosebit, un foarte bun pedagog, priceput la toate sporturile, mai ales în lupte, specializare obținută la Institutul de Educație Fizică și Sport București.

A fost un profesor cu o solidă pregătire teoretică și practică, un dascăl competitiv și pasionat, un ideal de urmat. Existau în acea perioadă și unele prejudecăți. Să dai examen la facultatea de educație fizică și sport, părea o rușine. Fără voința părinților am ales modelul domnului profesor Brăiloiu și am mers la Institutul de Educație Fizică și Sport București, singurul din țară cu studii pe durata a 4 ani. Acolo am aflat că studentul Victor Brăiloiu, cu rezultate foarte bune la învățătură și practică sportivă, nu a fost oprit ca asistent universitar pe motive politice. Fostul meu profesor universitar, Hantău, de la catedra de lupte mi-a spus: Măi, Todea, eu sunt aici pentru că Brăiloiu nu a avut origine muncitorească.

Datorită domnului profesor Victor Brăiloiu, peste 30 de foști elevi ai Liceului Novaci sunt profesori de educație fizică și sport.

Novaciul a avut sport pe timpul activității profesorului Victor Brăiloiu. Să ne amintim de anii 1974-1980 când au fost formate cele două echipe de handbal băieți și fete, cu rezultate foarte bune în Divizia Națională de Juniori. Foștii elevi (băieți): Bebe Jega, Ninel Trușcă, frații Popescu, Niculiță și Sabin, Capotă, Ionescu, Fane Popescu, Marius Albă și fostele eleve: surorile Melencu, Rodica Jega, Ciungu, Fane Popescu, Corcodei, regretata Monica Negoescu, au în memorie competența și marea pasiune a profesorului Victor Brăiloiu care a dominat Gorjul prin rezultatele foarte bune obținute nu doar la handbal, ci și la alte discipline sportive: lupte, volei, oină. Profesorul Victor Brăiloiu a fost și un sportiv polivalent, practicând pe lângă sporturile amintite și baschet și fotbal. La volei făcea parte din echipa de volei a fostului Raion Novaci. Sunt de notorietate întrecerile la diferite discipline sportive între profesorii Victor Brăiloiu și Dumitru Popica, doi profesori care au făcut cinste sportului novăcean.

Profesorul Victor Brăiloiu a fost un profesor cum rar există pe acest pământ, cu o pasiune pentru sport ieșită din comun, cu ambiție de mare învingător și cu dorința ca Novaciul să fie remarcat și prin sport. Iată de ce, aș fi foarte bucuros ca autoritățile locale, în semn de recunoștină pentru ce a făcut pentru sportul novăcean, să acorde sălii de sport aflată în stadiul de finalizare numele regretatului profesor VICTOR BRĂILOIU.

Veșnică amintire și Drum lin către ceruri, Domnule MARE PROFESOR!

Prof. dr. IOAN TODEA

ION FLOREA

POEZIE ȘI DESTIN

Deasupra plopilor stingheri cu frunze tremurătoare, asemenea sufletelor timide, luna risipea o lumină dătătoare de emoții apăsătoare. Câte o frunză se desprindea de pe ramii cenușii zburând departe, ca o durere, de dansul vegetal, de melodia subțire și neînțeleasă a vântului pribeag. Pe sticla nepătată a imensității celeste, imperceptibile unghiuri de cocori dădeau ultimul salut de adio ținuturilor unde găsiseră atâta ospitalitate, poate cu suflete durute, înecate în tandre nostalgii.

Arome de fructe coapte izbucneau din sânii bogatelor livezi. Peste șoldurile Carpaților stăruia o tăcere apăsătoare ca eternitatea, arar sfâșiată de viersuirea înghețată și hoinară a vreunui fluier. Brazii gemeau cu sufletele plecate pe urmele fără întoarcere ale păsărilor migratoare, ajutând și ei astfel la crearea unui mister obsedant și greu ca decupat dintr-un masiv de plumb cenușiu. Doar lumina, lumina îmbrățișată cu murmurul șipotelor înghețate, cu claritatea lor, mai înveselea noaptea începutului de octombrie. Rezemat de lumânarea dreaptă a unui plop, un adolescent singuratic, ca o umbră, visa. Dar ce visa?

-Minunile unei lumi ascunse în el, ale unei lumi îngrămadite de-a valma în centrul zvâcnitor al inimii, în sămburele de mărgăritar vrăjtit al creierului.

Ce înseamnă omul care se naște dăruit de natură cu câteva carate de inteligență mai mult decât sunt dăruite pericopitatele? Nimic și totuși mult. Se naște oare numai pentru a mânca copios, pentru a bea mult în zilele de repaos, pentru a dormi nopțile ca o stâncă pe-un mormânt, pentru a se căsători și a provoca urmași cu nimic mai prejos decât el? Nu, nu, e absurd. Viața ar trece astfel pe lângă el ca o umbră peste iezer. El înseamnă cu mult mai mult. Așa îmi șoptește inima, așa simt eu. Toți suntem la fel. Oameni adevărați, lansați pe orbita vieții.

De pildă, în mine totul fierbe, se zbate, se înalță, îmi inundă ființa și abia atunci simt că sunt pe jumătate omul care ar trebui să fiu cu adevărat. Știu, am și destule defecte fizice și morale. Dacă aș încerca să le caut o scuză, cine să mă înțeleagă? Cerul, pământul, soarele?...

M-am născut într-un deceniu când umbrele războiului navigau pe fluvii de sânge, când matrozii morții agățați de țevile infierbântate ale tunurilor rânjeau cu lăcomie spre întregul univers. De aceea, poate, și mama mi-a spus că merg spre un dezastru capital. Datorită acestor cuvinte îmi doresc adesea calitățile unui gurmand și ale unui alcoolic sentimental, să posed o coloană vertebrală care să nu

mai cunoască o altă poziție decât aceea de deasupra uneltelor profesionale. Ferice de aceste fire de iarbă care terfelite de picioare, arse de toamne, renașc în fiecare primăvară, tot fragede și optimiste. De-aș putea să fiu la fel!...

Dar aici, în pieptul acesta simplu ca un fragment de cer bate o inimă zmintită, năruiată peste frumusețile minore încă ale închidurii, ca un șoim lacom peste pradă. De aceea oamenii mă privesc oarecum suspect.

Nu găsesc ce caut decât aici în umbra acestor plopi tremurători. Numai ei mă ascultă înțelegători dar tac, tac... Și în liniștea aparentă năvălesc cuvintele pe buze ca niște jertfe cerești pe un altar pământean. Freamătă, freamătă. Le simt arderea, dar cum să le așez, cum să le dirijez vâslirea spre lumină? Cum? Năvălesc în trombă, mă inundă, mă înecă!...

O, lună, o, natură, uit că mâine mă așteaptă în munți o secure ascuțită și un ferestrău uns cu sângele molizilor octogenari. Uit că trebuie să-mi ridic un cămin în care să-mi strâng țândările viselor din tinerețe. Uit că frunzele de pătlagină îmi vor lecui rănile fetide ale trupului, pe când cele sufletești vor supura mereu. Uit că moștenitorii mă vor compătimi șaptezeci și cinci la sută fals sau poate sută la sută. Uit că trebuie

să dorm pentru a-mi reface forțele fizice, că la local mă așteaptă ceata prietenilor. Cu vin amar, cu strune de vioară, cu ochi de fete tandri și adânci ca bezna altui tărâm.

Cântă inimă, cântă... aruncă în neant văpaia ritmurilor înflorite în scrinurile tale cu miros de ierburi crude, cu foșnet de brădet măhnit sub vânt. Strigă, nu te simți singur. Până la urmă vei fi auzit. Aplecați-vă plopilor și ascultați, ascultați...

Flori de soare-n juru-mi cad

Tăvălite prin rășini.

Peste leagăne de brad

Râd mănunchiuri de lumini.

Cerbii sprinteni vin în pâlci

Pe cărarea legendară...

Brazii freamătă cu tâlc

Pentru vântu-ntors în sară.

Zbor de ploaie a trecut

Peste cremeni, pe aproape

Căci disting un zvon durut

În căderile de ape.

Două șolduri Carpatine

Sprinjinesc un curcubeu

Pe sub care trece-nfine

În triumf și visul meu.

Țara-l strânge în mănunchi

La un loc cu alte flori.

Eu mă rog într-un genunchi

Răsăritului din zori.

HANDBALUL NOVĂCEAN

ÎMPREUNĂ PENTRU PERFORMANȚĂ

Clubul Sportiv Novaci a înscris din toamna anului 2021 o echipă de handbal fete în Campionatul Național de Handbal al României, categoria juniori III. O sarcină grea pentru faptul că activitatea a fost reluată după aproape 2 ani de pandemie, lucru care se vede și în evoluția acestor fete. Lipsa antrenamentelor a oprit progresul, dar și cu aceste lipsuri am plecat la drum.

Federația Română de Handbal a înscris această echipă de juniori III (2007-2008) într-o grupă cu cluburi de tradiție în handbalul feminin ca: CSM Slatina, CSS Caracal, HCM Craiova, HC UNIV. FEFS Craiova, LPS Târgu-Jiu, CSS Craiova și CSM Târgu-Jiu.

Subliniez implicarea în acest fenomen a domnului Primar Leuștean Dumitru, sprijinul oferit pentru dezvoltarea acestui sport la Novaci și că așteptăm cu nerăbdare finalizarea lucrărilor și darea în folosință a sălii de sport, pentru a ne putea bucura împreună cu iubitorii handbalului din oraș la jocurile ce se vor desfășura pe teren propriu.

Menționez, de asemenea, sprijinul acordat handbalului novăcean de către domnul Vătau Florin împreună cu doamna Director General Zamfir Simona Ioana de la SC. MACOFIL SA. Târgu-Jiu, mulțumindu-le și pe această cale pentru că sunt alături de aceste fete minunate. Mari mulțumiri se cuvin și părinților fetelor implicate în dezvoltarea handbalului novăcean.

Orice copil care este pasionat de sport, deschis spre cunoaștere și socializare, pentru spiritul de echipă, pentru disciplina îndrăgită, pentru performanță, pentru un corp sănătos și dorește practicarea handbalului într-o formă organizată, poate veni în clubul nostru să practice acest sport frumos. Să nu uităm performanțele handbalului novăcean cu echipa de handbal băieți calificată la turnee semifinale de juniori II și juniori I, la turnee finale de minihandbal, precum și convocarea mea ca antrenor și a 2 jucători legitimați de la CS Novaci în Programul „Plan Talent” la lotul Național de Juniori al

României. Imaginea orașului Novaci, prin acest sport, handbal, a fost promovată în multe orașe din România, precum: Timișoara, Reșița, Arad, Sibiu, Alba-Iulia, București, Caracal, Turda, Craiova, Drobeta Tr. Severin, Sebeș, Râmnicu Vâlcea, Târgu Mureș, Sighișoara etc. La fel îmi doresc și cu această echipă de handbal fete și sunt

sigur că rezultatele vor începe să apară odată cu darea în folosință a sălii de sport de la Novaci, când vom avea condiții optime de antrenament și joc.

Fac un apel călduros către toți cei care iubesc sportul să vină în această familie a handbalului novăcean.

ANTRENOR,

Prof. Manuel COLȚESCU

COLEGIUL DE REDACȚIE:

Constantin DĂRVĂREANU, redactor șef

Nicolae VINȚANU, redactor șef adj.

Alina ȚICU, redactor

Cristian GRECOIU, redactor

Tel. 0744 656 726, e-mail: darvareanu@yahoo.com

NOVĂCEANUL

**Publicație lunară tipărită cu sprijinul
Primăriei și Consiliului Local Novaci
și al obștilor de moșneni din Novaci,
Pociovaliștea și Cernădia**

Pre-press & print:

Tipografia
ProdCom

S.C. TIPOGRAFIA PROD COM S.R.L.
Târgu-Jiu, Gorj, str. Lt. Col. Dumitru Petrescu, nr.20
Tel. 0253-212.991, Fax 0253-218.343
E-mail: tipografia.prodcom@gmail.com

Tehnoredactare:
RODICA TEIȘI